



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntagma Iuris || Vniversi, Atqve Legvm || Pene Omnivm
Gentivm, Et || Rervm Pvblicarvm Præcipvarvm,||**

Grégoire, Pierre

Francofurti ad Mœnum, M.D.XCIX.

VD16 VD16 G 2999

13 de Prohibitione accusandi ob sexum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97739)

6 auctoritate legum vel iniuratur vel confumitur. *l. cognitionum, §. existimatio, de var. & extr. cogn. P. §. Quinimo* ¶ & propter suspitionem quandam calumnie repellit postea accusatorem placuit, *l. alii propter suspitionem, de accusa. in P. can. accusatio quoque, 2. q. 7. etiam ante condemnationem calumnie, calumniator infamis non fit. Lathleas, §. calumniator, de iis, qui not. infam. in P.* Nec ignoto tamen Battolum, *in l. qui accusare, num. 7. de accusat.* Baldum & Lmolam, *in l. is qui reus, eod. tit.* hanc infamiam solam facti non esse sufficientem ad repellam accusatoris dixisse: eo quod delictum non reiciat, nisi condemnatum *l. qui accusare, eod.*

7 ¶ Verum hoc quidem intelligo, quando iudex eam ignorat, vel ut iudex ideo non reprehendatur, si ita notatum infamia facti solum admiserit. Ceterum, nū reiciatur, in arbitrio esse iudicis, *e. inquisitionis, §. fin. de accusat.* & factus facturum, si reiciat huiusmodi infamia notatum, quam si admittat, existimo, etsi de eo crimine is damnatus non fit. Idque mihi æquius videtur, cum iudicia sine suspitione fieri debeant, *l. apertissimi, C. de iudic. c. suspitionis, de offic. deleg. lib. 1. Decreta. tit. 2. q. 8.* & suspicio rationalis dicatur, quæ si probata esset talis, legitima haberetur. *ca. cum speciali, de appell. & cap. ut debitus honor, eod.* Accedit quod testis, & plus quam testis accusator est. Et proinde, saltem ut in teste, admittere debemus, iudicē inquirere debere, num sit inhonestus vel inculpatus vitæ: nam & testem infamia vitæ sola repellit, etsi accusatus vel damnatus eam ob causam non fit. *l. 3. restitum, §. pen. de testibus in P.* cum & eadem fere in accusationibus, ac in testibus exigamus, *gl. fin. §. ibi Bart. in l. qui iudicio, de accusat.*

8 ¶ Non ¶ eotamen iusticias absolutum a crimine, ideo solum, quod suspicio criminis sit, reiciendum, sententia absolutiois rite & legitimo ordine prolata, quæ trāsit in rem iudicatam: aliter enim contra iuris regulas. *l. licet §. pen. man. caupo, stabul. in P. ca. de iisdem, de accusat. l. Senatus censuit, P. eod. de eodem crimine esset bis iudicare.* Nisi forsitan quis suas vel suorum prosequatur iniurias, quo casu via exceptionis potest quis crimen obicere iudicatum, *l. si cui crimen, §. 1. de accusat. in P.* aliter non licet, quia absolutio rei iudicatæ, pro veritate habetur. *l. ingenuum, de statu homi. lros iudicata, de regul. iur.* Quod si de crimine quis semel damnatus sit, & poenam subierit, certe de eodem crimine repeti, *l. sanctio legum, de poen. in P.* non potest accusatio, nec poena sumi iterum: cum is in pristinum rediisse dicatur statim. *l. pen. C. eod.* Verum remanet postea suspicio committendi facile similis criminis, vnde repellitur huiusmodi. *l. si cui crimen, §. iisdem criminibus, de accusa. d. l. alii, eod.* Nec M. Fidoctus Senator a M. Antonio alia de causa, ut ait Plinius, *lib. 7. cap. 11.* proscriptus est, quæ quod a L. Sylla alias fuisset proscriptus.

9 ¶ Quemadmodum ¶ probatum est propter calumnie suspitionem, inimicos ab accusatione arceri, *ca. quod suspecti, cano. ea nomina, ca. omnes, ca. accusatoribus, 3. q. 5.* in dubiis enim benigniorem sequi oportet viam, *l. interpretatione legum, de poen. P. & fatius ab initio præcauere, quam post vulneratam causam remedium querere. l. in quib. causis in integr. restit. non est neces. C. l. 1. quan. lic. sine iud. se vindic.* Intelligimus nihilominus suspitionem non leuis præsumtionis, sed argumentis probata: iuris & de iure: veluti qui aliquid commisit, in eodem genere mali suspectus, & ideo repellendus dicitur. *ut in l. 3. §. item erit querendum, vers. si autem, & §. si curator de sus. iuro. in P.* Sic uti & temel bonus in eodem genere boni, talis semper præsumitur. *l. non omnes, §. a barbaris, de re milit. in P. l. si filium, C. de liber. caus.*

10 ¶ Prohibentur ¶ eadem que que ratione, vt suspecti criminum, socii accusare socios. *l. si duo, de dolo, in P. l. si filium, C. de libe. caus.* ne quis inquit lex, *l. fin. C. de accusat.* sibi blādatur obiectu cuiuslibet criminis, de se in questione confessus, veniam sperans propter flagitia adiuncti: vel ne propter communionem criminis, personæ superioris optet confortium: aut ne in ipsa supremorum suorum sorte, inimici supplicio velis saluari, aut eripi se posse confidat studio, vel priuilegio nominati.

11 ¶ Nec ¶ creditur eius accusationi, qui moriturus crimen in alium contorquet: nisi & ipsum aliis fulciatur probationibus. *l. si quis grani, §. si quis moriens, ad S. C. Syll.* Quamuis & aliz accedant in horum reprobatione causæ, vt pote, quod paticeps sceleris non sit iustus reprehensor morum, quos ipse approbat. *l. in arnam, C. de inoff. testam.* Et sociorum criminis pro sociis non admittatur testimonium, *l. quoniam, C. de test.* quia inde consequi possunt vitiatem: culpam in alium transferendo, vt ipsi liberentur. Et sic in propria causa dicerent testimonium, quod prohibitum est. *l. omnibus, eo l. nullus, eod. in P. ca. si testes omnibus, 4. q. 3. c. nullus,*

in l. §. 2. q. 4. 4. Propria causa dicitur, ex qua quis emolumentum vel damnum consequi potest. *l. 1. §. in propria, quan. appellan. fir.* Excipio tamen casus, in quibus receptum ob immanitatem criminum torqueri reos in caput sociorum: veluti si de latronibus, de rege agatur, *l. diuus Adrianus, de custod. reor. potissimum* Iustitici, *l. provinciarum, de feris, C. de falla moneta, l. 1. C. de fals. monet. de maleficis, l. fin. C. de mathem. de criminibus seruatorum, l. fin. ad exhib. in P. & similia. ¶ Suspicio ¶ etiam corruptionis reicitur pauperes in iure ab accusatione, *l. nonnulli, de accus. in P. can. prohibentur, 2. q. 1.* si non habeat 50 aureos in bonis, vel centum, §. sed nostra, de success. libertis. Cogit enim paupertas ad illicita & immania, vt etiam audeat ideo patere vendere proprium filium. *l. 2. de patr. qui fil. dist. Et Horarius, lib. 3. Oda.**

Magnum pauperis opprobrium, iubet Quindus & facere & pati, Viruntiq. viam deseru ardua.

Et Martial, *lib. 11.*

--- O quantum cogit egestas!

¶ Verum ¶ hodie cum probitas hominū non ex pecuniis pendat, si ea & fides in paupere eluceant, bonus iudex non ideo contemnet accusationem: sic enim & iura distinguunt. *l. nec ei, §. 1. de adop. P. §. fin. de sus. tutor.* Eritque in arbitrio iudicis, de fine quietitatem patrimonii pro paupertate conuincenda. *gl. fin. auth. præterea, C. unde vir & vxor. per leg. tam demeritis, C. de episc. audien.* ¶ Huc ¶ pertinet suspicio illa turpis lucri captandi in eo, qui cum ditos accusauerit, adhuc tertium accusare desiderat: ideo repellitur ab accusatione, *l. hos accusare, §. lege Julia, de accusa. in P. l. cum rationibus, C. eod.* nisi suam vel suorum prosequatur iniuriam. *l. ibi tamen, de accusa. in P.*

De prohibitione accusandi ob Sexum.

CAP. 13.

- 1 *Mulier quare non potest accusare regulariter, nisi suam vel suorum prosequatur iniuriam, §. 4.*
- 2 *Mulier aut odit, aut amat, non datur medium.*
- 3 *Varia est. Non indicat: nec postulat. eod.*
- 4 *Caia Afrania caussidica impudica.*
- 5 *Senaculum mulierum inductum, postea sublatum.*
- 6 *Falsas tabulas cur mulieres accusare possint testamenti.*
- 7 *Mulieres de amona quare accusant.*
- 8 *Mulier in certis criminibus potest denunciare: non accusare.*
- 9 *Malefantis crimen quomodo mulieres obicere possunt.*
- 10 *Suspectum tutorem quando mulier, & qua accusare possit.*
- 11 *Sexus distinctio in quibus facienda.*
- 12 *Adulterum quomodo obiciat marito vxor.*

Mulier, ¶ que nec suam, nec suorum prosequatur iniuriam, ab accusandi officio arcentur. *l. 1. §. 2. l. qui accusare, l. si de accus. in P. l. de crimine, C. qui accus. non poss. l. Senatus consulte, eo. tit. ca. de crimine, 15. q. 3.* Siquidem iure reiciuntur ab accusatione, qui affectione aliqua amicitiz, vel odii laborant. *ca. repelluntur, de accus. c. canonica, cap. quia suspecti, c. omnes, 3. q. 5.* Nec accusatio vnquam, vt ait Philo Iudæus, *lib. in Flaccum,* tam est molesta, quam cum ex professo inimicis committitur: imminet enim tunc periculum calumnie, qui reicit accusatorem. *l. alii propter, de accusa.* Ceterum mulier aut amat aut odit, nihil datur tertium, vt ait Mimercus, Et modus mulieris nullus est, teste Plauto *in Penulo.* Extrema tantum sequitur, eaque percipide, vt neque ob ea liberis propriis parcat, vt tragici nos monent exemplo Medæ, vt Libanius, *in declamatione Medæ,* & aliarum, & Iustinianus quoque, *l. lex qua tutores, C. de administ. iuro.* & a nimio amore facile in odium implacabile & calumnias transeunt, vt illa Putipharis principis eunuchorum Pharaonis facti docuit, *Genes. ca. 39.* quæ contenta merito a Iosepho, in eum sæuissimam calumniam meditata est.

¶ Dehinc ¶ accusatorem fixum verumque semper esse oportet, vt scribit Cicero *1. in Verrem,* nec variantem vel desistentem ab instituta accusatione, *l. 1. §. 1. & §. accusatorem, ad S. C. Turpil.* vt ab is existit testimonium, quorum fides non vacillat. *l. 3. de testib. in P.* Porro mulierum natura varia, & mutabilis. *ca. forum, de verb. sign.* Et Diuus Ambrosius mulierem a mollitie, & mentis mutabilitate dictam arbitratur: sicuti virum a virtute. *ca. quod proposuisti, 3. 2. question. 7.* Diocletianus & Maximianus quoque vocant voluntates mulierum momentaneas, *in leg. filia in orbicare, C. de inoffic. testam.* Ideo & hoc præcipitum inconsiderate

